

Ξεχωρίζω και σφυρίζω, του Ρομπ Μπίνταλφ

18/07/2017

"Ακόμα μια μέρα στη δουλειά". Τα σκυλάκια πηγαίνουν παντού, στο γήπεδο, στη λίμνη, γστο νερό για κολύμπι, στα ανάκτορα για φρουρά. Όλα φορούν τα ίδια ρούχα, κανένα δεν είναι διαφορετικό. Αν παρατηρήσεις όμως πιο προσεκτικά, θα δεις μία σκυλίτσα άλλα ρούχα να φορά, διαφορετικά, χρωματιστά. Και το κάνει παντού αυτό, από το πέταγμα του αερόστατου μέχρι τη χορωδία.

Νιώθοντας διαφορετική πολύ, η σκυλίτσα παίρνει την απόφαση το σπίτι και την πόλη της ν' αφήσει, θλιμμένη και μονάχη την τύχη της αλλού ν' αναζητήσει. Ταξιδεύει καιρό, ταξιδεύει όλη τη γη, απ' άκρη σ' άκρη ώσπου φτάνει στο Doggywood. Κι εκεί όλα τα σκυλιά είναι πολύ πολύ χρωματιστά. Τόσο χρωματιστά που... είναι ολόδια με την σκυλίτσα. Και ναι! Νιώθει απόλυτα ταιριαστή εδώ.

Όμως για μισό λεπτό. Τι σκύλος είναι αυτός εδώ πέρα; Είναι τόσο διαφορετικός σε όλα του. Ο διάλογος της σκυλίτσας με τον σκύλο θα καταδείξει τη σημασία της διαφορετικότητας από επιλογή. Ένα συναρπαστικό τέλος...

Από έναν μάστορα, όπως εξελίσσεται, του εικονογραφημένου βιβλίου, τον Ρομπ Μπίνταλφ, μια ιστορία για τη διαφορετικότητα αλλά όχι μία ακόμα ιστορία για την ταλαίπωρη τη διαφορετικότητα. Δεν έχουμε εδώ έναν διαφορετικό, θύμα του μπούλινγκ, που γονατίζει υπό το βάρος της διαφορετικότητας και στο τέλος δικαιώνεται αφού κάποιος γεγονός τον κάνει αποδεκτό ή και ήρωα στα μάτια του κοινωνικού συνόλου, της περίφημης κοινής γνώμης.

Η σκυλίτσα αισθάνεται διαφορετική, αισθάνεται ότι δεν μπορεί να παρακολουθήσει το σφυγμό της ομοιομορφίας και παίρνει απόφαση να φύγει, να βρει κάποιο μέρος όπου να ταιριάζει. Κι όταν το βρίσκει, κι όλοι εκεί είναι σαν κι εκείνη, βρίσκει έναν σκύλο σαν τον εαυτό της πριν καιρό, στη δική της πόλη. Έναν σκύλο συνειδητοποιημένο, άνετο, που έχει επιλέξει ξεκάθαρα να μην ανήκει στο κοπάδι, να διαφέρει και να το υποστηρίζει σθεναρά. Κι αυτό το ζωντανό, ηθικό παράδειγμα, της δίνει τη δύναμη και το περιθώριο να σκεφτεί πέρα από τη γραμμική νόηση που πριν καιρό έμπλεξε.

Εύρυθμα, ευσύνοπτα και ξεκάθαρα, ο Μπίνταλφ δεν αγγίζει απλώς τη διαφορετικότητα, αλλά βρίσκει τα εγγενή συστατικά της, τον μιμητισμό και το φόβο να παραβιάσεις την ομοιομορφία, και φωτίζει το βάθρο πάνω στο οποίο

πρέπει να σταθείς για να υποστηρίξεις τον διαφορετικό τρόπο που βλέπεις τα πράγματα.

Δεν είναι μόνο η διαφορετικότητα. Είναι ο καθολικά διαφορετικός τρόπος να αντικρίζεις και να ορίζεις τα πράγματα. Να αντέχεις σε μια κοινωνία με μαύρα σοβαρά ρούχα να φοράς χρωματιστά, λουλουδάτα πουλόβερ, αλλά και σε μια κοινωνία που πανηγυρίζει να παραμένεις σκεπτικός για τα υλικά του πανηγυριού της.

Η εικονογράφηση του είναι από μόνη της ένας εικαστικός πειραματισμός που κλείνει το μάτι σε κάθε παιδί να παίξει με τα ίδια υλικά και να δημιουργήσει τις δικές του συνθέσεις από μακρόστενους σκύλους που σαν λουκάνικα μοιάζουν πολύ οικεία για το παιδικό χέρι.

<http://www.elniple.com/%CE%BE%CE%B5%CF%87%CF%89%CF%81%CE%B9%CE%B6%CF%89-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%83%CF%86%CF%85%CF%81%CE%B9%CE%B6%CF%89-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%81%CE%BF%CE%BC%CF%80-%CE%BC%CF%80%CE%B9%CE%BD%CF%84%CE%B1%CE%BB%CF%86>